

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT
8 oktober 1993^{*}

In zaak T-507/93 R,

P. Branco, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, voordien ambtenaar van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door D. Grozinger de Rosnay, advocaat te Luxemburg, bijgestaan door D. M. Travessa Mendes, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te hunnen kantore, Avenue du X septembre 6,

verzoeker,

tegen

Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J.-M. Stenier en J. Inghelram, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg in haar kantoren, Rue Alcide de Gasperi 12, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van verweerster van 25 maart 1993 om verzoeker niet te plaatsen op de in het kader van de bevorderingsprocedure 1993 opgestelde lijst van voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren, een verzoek tot opschorting van de bekendmaking van de in het kader van die procedure genomen bevorderingsbesluiten, alsmede een verzoek tot onverwijld opschorting van de tenuitvoerlegging van die twee handelingen tot de datum van betekening van de in dit kort geding te geven beschikking,
geeft

^{*} Procestaal: Portugees.

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

de navolgende

Beschikking

De feiten en het procesverloop

- 1 Bij verzoekschrift, ingeschreven ter griffie van het Gerecht op 7 september 1993, heeft verzoeker krachtens artikel 91, lid 4, Ambtenarenstatuut (hierna: „Statuut”) beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van verweerster van 25 maart 1993 om hem niet te plaatsen op de in het kader van de bevorderingsprocedure 1993 bij de Rekenkamer opgestelde lijst van voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren.
- 2 Bij op dezelfde dag ter griffie van het Gerecht ingeschreven afzonderlijke akte heeft verzoeker tevens krachtens artikel 91, lid 4, een verzoek ingediend om voorlopige maatregelen, inhoudende opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, opschorting van de bekendmaking van de bevorderingsbesluiten van de Rekenkamer voor 1993, alsmede onverwijld opschorting van de tenuitvoerlegging van deze twee handelingen tot de datum van betekening van de in dit kort geding te geven beschikking.
- 3 Bij op 14 juli 1993 ter griffie van het Gerecht ingeschreven verzoekschrift had verzoeker eveneens beroep ingesteld tot nietigverklaring van de bevorderingsprocedure 1992 bij de Rekenkamer (zaak T-45/93).
- 4 Verweerster heeft op 24 september 1993 haar schriftelijke opmerkingen over dit verzoek in kort geding ingediend.

- 5 Alvorens te onderzoeken of het verzoek in kort geding gegrond is, moeten in het kort nogmaals de feiten van het geding worden weergegeven, zoals zij in het betoog van partijen naar voren zijn gebracht.
- 6 Verzoeker was ambtenaar bij de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen van 1 oktober 1989 tot 1 april 1993, toen hij overging naar de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
- 7 In zijn mededeling aan het personeel nr. 21-93 van 25 maart 1993 maakte het tot aanstelling bevoegd gezag in het kader van de bevorderingsprocedure 1993 de lijst bekend van voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren, overeenkomstig artikel 45 van het Statuut juncto besluit nr. 90-38 van de Rekenkamer van 12 oktober 1990 betreffende de fasen van de procedure voor bevordering door de secretaris-generaal. In de rechterbovenhoek van de eerste bladzijde van die lijst stonden de woorden „Vastgesteld op 1 april 1993”. Verzoekers naam kwam op de lijst niet voor.
- 8 Bij brief van 26 maart 1993 verzocht verzoeker het tot aanstelling bevoegd gezag bedoelde lijst vast te stellen op 25 maart 1993 — wat volgens hem de begindatum van de bevorderingsprocedure was —, en hem als voor bevordering in aanmerking komend ambtenaar op die lijst te plaatsen met de vermelding „Overgang naar de Commissie op 1 april 1993”. Hij betoogde, dat de administratie deze praktijk had gevolgd in het kader van de bevorderingsprocedure voor 1992, waarbij een ambtenaar op de lijst van bevorderbare ambtenaren was geplaatst, zowel in de op 20 april 1992 vastgestelde eerste versie ervan als op de definitieve lijst van 20 mei 1992, met een zelfde vermelding: „Overgang naar de Commissie op 1 september 1992”.
- 9 Bij op 25 juni 1993 krachtens artikel 90, lid 2, van het Statuut ingediende klacht verzocht verzoeker om op basis van het gelijkheidsbeginsel op de definitieve lijst van in 1993 voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren te worden geplaatst met de vermelding „Overgang naar de Commissie op 1 april 1993”, zulks

overeenkomstig een praktijk die de Rekenkamer had gevolgd niet enkel in het reeds in zijn brief van 26 maart 1993 genoemde geval, maar ook in een geval dat zich had voorgedaan in het kader van de bevorderingsprocedure voor 1991, waarin op de op 13 maart 1991 bekendgemaakte lijst van bevorderbare ambtenaren een kandidaat voorkwam met de vermelding „Overgang naar de Commissie op 1 april 1991”.

- 10 Op 14 juni 1993 stelde de Rekenkamer besluit nr. 93-41 vast, betreffende de fasen van de procedure voor bevorderingen door de secretaris-generaal. Artikel 1 van dit besluit bepaalt, dat de secretaris-generaal van de Rekenkamer de nieuwe procedure toepast „met ingang van de bevorderingen die hij voornemens is voor 1993 toe te kennen”. Bij artikel 2 van dat besluit werd besluit nr. 90-38 van 12 oktober 1990 uitdrukkelijk ingetrokken. De nieuwe procedure onderscheidt zich van de eerdere enkel hierin, dat de directeuren van de Rekenkamer betrokken worden bij de fasen na de bekendmaking van de lijst van de voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren.
- 11 Op 21 juli 1993 maakte het tot aanstelling bevoegd gezag mededeling aan het personeel nr. 44-93 bekend, die de bijgewerkte lijst van bevorderbare ambtenaren bevatte, „gelet op de wijzigingen in het organigram van de Rekenkamer sinds de bekendmaking van mededeling aan het personeel (...) nr. 21-93 van 25 maart 1993”. In de rechterbovenhoek van de bijgewerkte lijst staat de vermelding „Vastgesteld op 15 juli 1993”. Verzoekers naam komt op deze lijst niet voor.

In rechte

- 12 Krachtens de artikelen 185 en 186 EEG-Verdrag juncto artikel 4 van het besluit van de Raad van 24 oktober 1988 tot instelling van een Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen, kan het Gerecht, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de uitvoering van de bestreden handeling of de noodzakelijke voorlopige maatregelen gelasten.

- 13 Artikel 104, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht bepaalt, dat de verzoeken tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een handeling van een instelling een duidelijke omschrijving moeten bevatten van het voorwerp van het geschil en van de omstandigheden waaruit het spoedeisend karakter van het verzoek blijkt, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt. Deze maatregel moet voorlopig zijn in die zin, dat zij niet mag vooruitlopen op de beslissing ten gronde (zie laatstelijk beschikking van de president van het Gerecht van 29 september 1993, zaak T-497/93 R II, Hogan, Jurispr. 1993, blz. II-1005).

Argumenten van partijen

- 14 Verzoeker stelt om te beginnen, dat nu de bevorderingsprocedure voor 1993 op 25 maart 1993 begon met de bekendmaking van de lijst van bevorderbare ambtenaren, zijn naam op die lijst had moeten staan, omdat hij op die datum nog in dienst van de Rekenkamer was en aan alle voorwaarden voor vermelding op de lijst voldeed. Indien het Gerecht pas nadat die procedure is beëindigd en de bevorderingsbesluiten zijn bekendgemaakt, op basis van deze feiten zou beslissen dat verweerster hem in de bevorderingsprocedure voor het begrotingsjaar 1993 had moeten opnemen, zou de onregelmatigheid die de bevorderingsprocedure voor 1992 reeds ongeldig heeft gemaakt — te weten de omstandigheid dat de vergelijking van zijn verdiensten buiten de beoogde periode en slechts gedeeltelijk heeft plaatsgehad en bovendien niet op de voet van gelijke behandeling met de inmiddels bevorderde kandidaten —, zich wel eens kunnen herhalen.
- 15 In die omstandigheden is verzoeker van mening, dat zijn belangen slechts naar behoren kunnen worden beschermd, door de tenuitvoerlegging van het besluit om hem niet op de lijst van voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren te plaatsen op te schorten en door hem dus voorlopig en voorwaardelijk als bevorderbaar ambtenaar in aanmerking te nemen, zodat zijn verdiensten overeenkomstig het Statuut tegelijkertijd en onder dezelfde voorwaarden kunnen worden vergeleken als voor de op de definitieve lijst van bevorderbare ambtenaren geplaatste personen gelden. Hij acht het daartoe verder noodzakelijk, dat het de Rekenkamer wordt verboden enig besluit tot bevordering van deze ambtenaren bekend te maken vóór de uitspraak van het arrest van het Gerecht waarin zal worden beslist of verzoeker als bevorderbaar is te beschouwen, of althans vóór 16 december 1993, op welke datum in de afgelopen jaren de bevorderingsbesluiten werden bekendgemaakt.

- 16 Voorts heeft het besluit van verweerster om hem niet op de lijst van bevorderbare ambtenaren voor 1993 te plaatsen, hem aanzienlijke, vaststaande en directe immateriële schade berokkend wegens de onzekerheid, onduidelijkheid en ongerustheid waarin hij verkeert tijdens de beroepsprocedure die hij in tussentijd heeft moeten inleiden, en wegens de aantasting van zijn reputatie, doordat hij door dat besluit op een zijspoor is gezet.
- 17 De Rekenkamer stelt om te beginnen de niet-ontvankelijkheid van het verzoek in kort geding, voor zover het concludeert zowel tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit om verzoeker niet op de lijst van bevorderbare ambtenaren te plaatsen, en tot voorlopige en voorwaardelijke opneming van verzoeker in de latere fasen van de betrokken bevorderingsprocedure als, ten slotte, tot opschorting van de bekendmaking van de bevorderingsbesluiten voor 1993. Verweerster is van mening, dat verzoeker kennelijk geen procesbelang heeft. Dat hij geen rechtmatig, actueel en werkelijk belang bij nietigverklaring van dat besluit heeft, komt volgens verweerster doordat verzoeker op de datum waarop de betrokken lijst werd vastgesteld, namelijk 1 april 1993, geen ambtenaar van de Rekenkamer meer was. De Rekenkamer zou bijgevolg niet meer bevoegd zijn enig besluit met betrekking tot de loopbaan van verzoeker te nemen. Hoe dan ook, zelfs indien werd aangenomen dat de bestreden lijst op de dag van haar bekendmaking, 25 maart 1993, was opgesteld, zou zij elk belang voor de in geding zijnde bevorderingsprocedure hebben verloren, aangezien zij op 15 juli 1993 door een definitieve lijst is vervangen. Voorts wijst verweerster erop, dat verzoekers verzoek om hem voorlopig op de lijst te plaatsen, erop neerkomt, dat het Gerecht een bevel tot het tot aanstelling bevoegd gezag zou moeten richten, iets waartoe het volgens vaste rechtspraak niet bevoegd is (laatstelijk arrest Gerecht van 15 juli 1993, gevoegde zaken T-17/90, T-28/91 en T-17/92, *Camara Alloisio e. a.*, *Jurispr.* 1993, blz. II-841, r. o. 44). Dit geldt volgens verweerster ook voor het verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de bevorderingsbesluiten, waarmee niet de opschorting van de tenuitvoerlegging van een reeds verrichte handeling wordt beoogd, maar het verkrijgen van een bevel om een bepaalde handeling niet te verrichten.
- 18 Verder betoogt verweerster, dat verzoeker niet heeft aangetoond dat er ernstige en onherstelbare schade zou zijn en dat dienvolgens de gevraagde voorlopige maatregelen spoedeisend zouden zijn. Verzoeker heeft enkel in vage bewoordingen het bestaan van „aanzienlijke immateriële schade” gesteld, zonder aan te tonen dat die

schade niet vergoed zou kunnen worden bij de tenuitvoerlegging van een arrest van het Gerecht houdende nietigverklaring van het bestreden besluit. De gevraagde voorlopige maatregelen zijn hoe dan ook kennelijk volstrekt onevenredig aan het belang van de Rekenkamer om de bevorderingsprocedure gewoon voort te zetten.

Beoordeling door de rechter in kort geding

- 19 Hoewel de lijst van ambtenaren die voor 1993 bij de Rekenkamer voor bevordering in aanmerking komen, op 25 maart 1993 werd bekendgemaakt, had zij blijkens de stukken uitdrukkelijk betrekking op de administratieve situatie van het personeel per 1 april 1993, dat wil zeggen enkele dagen na die bekendmaking. Uit de stukken blijkt voorts, dat die lijst is vervangen door een lijst van 15 juli 1993, vastgesteld op grond van besluit nr. 93-41 betreffende de bevorderingsprocedure bij de Rekenkamer, waarbij besluit nr. 90-38, op basis waarvan de eerste lijst was opgesteld, uitdrukkelijk is ingetrokken. Ten slotte blijkt uit de stukken, dat verzoeker op 1 april 1993 daadwerkelijk geen ambtenaar van de Rekenkamer meer was.
- 20 Blijkens het verzoek in kort geding verlangt verzoeker van de rechter in kort geding vier voorlopige maatregelen: 1) opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag om hem niet te plaatsen op de op 25 maart 1993 bekendgemaakte lijst van bevorderbare ambtenaren; 2) „voorlopige en voorwaardelijke opneming als bevorderbaar ambtenaar en vergelijking van zijn verdiensten en zijn dossier (...) door de paritaire bevorderingscommissie”; 3) opschorting van de laatste fase van de bevorderingsprocedure voor 1993, namelijk de bekendmaking van de in geding zijnde bevorderingsbesluiten; 4) onverwijld opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit om hem niet op de betrokken lijst te plaatsen, alsmede opschorting van de bekendmaking van de bevorderingsbesluiten tot de datum van betekening van de beschikking waarmee de procedure in kort geding zal worden beëindigd.
- 21 Met betrekking tot het eerste verzoek moet worden vastgesteld, dat verzoeker daarmee een voorlopige maatregel wil verkrijgen die duidelijk geen enkel effect kan hebben. Immers, de opschorting van een negatieve handeling als het bestreden besluit zou voor verzoeker hoe dan ook geen enkel nuttig gevolg hebben, hetgeen

hij met de formulering van zijn tweede verzoek zelf heeft toegegeven. Het tweede verzoek betekent in feite, dat de rechter in kort geding het tot aanstelling bevoegd gezag zou moeten gelasten, verzoeker op te nemen in de laatste fasen van de bevorderingsprocedure voor 1993. Volgens vaste rechtspraak (zie laatstelijk arrest *Camara Alloisio e. a.*, reeds aangehaald, r. o. 44) is de gemeenschapsrechter niet bevoegd een dergelijk bevel te geven. Met het derde verzoek wordt in feite niet gevraagd om opschorting van de tenuitvoerlegging van een reeds verrichte handeling, maar om een bevel aan het tot aanstelling bevoegd gezag om een bepaalde handeling niet te verrichten, in casu de handeling die de bevorderingsprocedure zelf beëindigt. De vaststelling van deze maatregel, die in de praktijk neerkomt op opschorting van de bevorderingsprocedure zelf, zou kennelijk onevenredig zijn aan het belang van de Rekenkamer om deze procedure te voltooien (zie beschikking van de president van de Derde kamer van het Hof van 11 juli 1988, zaak 176/88 R, *Hanning*, *Jurispr.* 1988, blz. 3915, r. o. 9). Ten slotte kan ten aanzien van het vierde verzoek worden volstaan met de opmerking, dat het, gelet op hetgeen met betrekking tot het eerste en het derde verzoek is overwogen, kennelijk zonder voorwerp is geraakt.

- 22 Hoe dan ook moet erop worden gewezen, dat de spoedeisendheid van de gevorderde voorlopige maatregelen moet worden getoetst aan de noodzaak om met die maatregelen te voorkomen dat de partij die erom verzoekt, hangende de beslissing in de hoofdzaak, ernstige en onherstelbare schade lijdt.
- 23 In dit verband moet met name worden vastgesteld, dat verzoeker enkel gewag maakt van „aanzienlijke immateriële schade” wegens de onzekerheid, onduidelijkheid en ongerustheid waarin hij verkeert door het besluit waartegen het beroep tot nietigverklaring is gericht, en wegens de aantasting van zijn reputatie als gevolg van de omstandigheid dat hij door dat besluit op een zijspoor is geplaatst. Een zekere mate van onzekerheid is nu eenmaal onafscheidelijk verbonden met een beroep in rechte als het onderhavige.
- 24 Hoe het ook zij, verzoeker heeft niet aangetoond, dat in de bijzondere omstandigheden van deze zaak het ontbreken van voorlopige maatregelen hem schade zou kunnen berokkenen die ook indien in de hoofdzaak de bestreden handeling nietig werd verklaard, niet zou kunnen worden vergoed. Verzoekers schade zou immers

vergoed kunnen worden bij de tenuitvoerlegging van een arrest in de hoofdzaak, waarbij verzoeker in het gelijk wordt gesteld, inzonderheid door hem op passende wijze in de bevorderingsprocedure te betrekken of tenminste door hem schadevergoeding toe te kennen.

- 25 Uit het voorgaande volgt, dat de door verzoeker aangevoerde middelen feitelijk en rechtens de gevorderde voorlopige maatregelen niet kunnen rechtvaardigen, en dat het verzoek in kort geding mitsdien moet worden afgewezen, zonder dat behoeft te worden onderzocht of het beroep in de hoofdzaak voorshands gegrond voorkomt.

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT

beschikt:

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 8 oktober 1993.

De griffier

H. Jung

De president

J. L. Cruz Vilaça